

dagboek

van COMMERIVS uw schoolkater

De redacteur was naar een kleine feestelijkheid geweest. Na lang en ernstig mikken had hij de sleutel in het slot gekregen, en vervolgens was hij dof mompelend de trap op gehannest, waarna hij zich gekleed in de badkuip had gelegd en ingedut was, wat hij voorlopig ook bleef. Weliswaar ontwaakte hij een paar keer om op verontwaardigde toon "Nou, hoor!" in de afvoerpijp te roepen, maar verder konden er geen incidenten meer gemeld worden. Hij ontwaakte des anderen daags vroeg, om naar school te gaan. Niet zo zeer uit eigen beweging, maar meer omdat iemand de kranen boven zijn slapende gestalte open draaide. Zeer nat en druilerig was de redacteur. 'Ik kom', mopperde hij, 'zijn jullie gek geworden?'

Hij steeg moedeloos uit de kuip, maar allerm minst met de gratie waarmee de Venus van Botticelli uit haar schelp rijst. Hij stiet zijn groot en waterig hoofd enige malen zeer nadrukkelijk tegen de geysers, en bracht onbestemde geluidjes voort. Toen zag hij het Beest. Het Beest zat op de rand van de wastafel en keek hem aan. Het was een dikke oranje kater, met een bol hoofd, een deftig bolhoedje tussen de oren, sigaar in het mondje, een rottinkje, witte handschoentjes, en een zéér deftig gezicht. Het was Commerius, uw Schoolkater. 'Waar kom jij vandaan?' wauwelde de redacteur, kleffig in zijn badkuip gezakt.

'Dat vraag jij?' vroeg Commerius laatdunkend. „Jij hebt me zelf geschapen met je gedeukte hoofd. En nu ik er eenmaal ben, blijf ik ook, hosannah. Wend je voor verdere inlichtingen maar tot Freud'. En zo stapte Commerius het schoolleven in, en beginnen wij met de publicatie van zijn dagboek.

Maandag, .. februari 1962.

Hedenmorgen na 't ochtendsigaartje fluks naar school gedribbeld, en de erewacht (de heren Molenaar, Walgien, Merckens, Paps) geïnspecteerd. Allen een boekje met verheffende spreuken uitgereikt, en het binnenkomen der leerlingen geschouwd. De meisjes wel Hef bevonden, maar de rest uitsluitend slecht en immoreel. Vervolgens de behandeling der laatkomers bijgewoond. Diep respect gekregen voor de heer Molenaar; begrijp niet hoe hij het klaarspeelt met zo'n engelengeduld in zo'n kort tijdsbestek zoveel walgelijke leugens aan te horen, ledere morgen heerst er wederom een epidemie van lekkende banden, kapotte wekkers, valpartijen en verkeersongelukken. Vader heeft zich verslapen, moeder heeft zich verslapen, zusje was niet lekker, ik ben niet lekker, ik heb me verslapen, d'r zat een Beest in me broek, meneer, ik kon 'm niet aan, d'r is een tante van me getrouwd, ziet u wel, me ketting ging er af, de bus was te laat, de trein was te laat, de DC-8 op Schiphol was te laat, ik ben te laat, hier sta ik, ik kan niet anders. 'Drie ochtenden om kwart voor acht', is dan het antwoord en de ouders worden met een pasje heen gezonden. Na deze ceremonieën een kopje koffie gedronken, genoegelijk leuterend met de heer Walgien, die juist de schriftelijke verzoeken tot het komen op een brommer, benevens voor het komen per fiets, auto, bus of pedes apostolorum aan 't rangschikken was, inclusief inlegvelletjes, vergunningen, pasfoto's en zegeltjes, dat alles in drievoud, en voorzien van een stempel-tje.

De laatste Triptiek gelezen, een zeer fel stukje tegen gekomen, geschreven door een HBS-er. Mij verbaasd over de drang van deze liederen zich schrijf-

telijk te ontkleden tot op het hemd. Mijn bril opgezet en enige vakliteratuur over dit onderwerp nageslagen o.a. het bekende standaardwerk van Prof. Dr. Schulze, 'Aangaande de Pithecanthropus Erectus' en enige andere publikaties op dit gebied, zoals 'Zeden en Gebruiken van primitieve volkeren', 'Tarzan en de Apen', 'Voorspel tot den Tachtigjarigen oorlog' en 'Gorilla op schoot', doch geen bevredigende verklaring voor het verschijnsel gevonden. Zal het aan 't College voorleggen. Bekommerd huiswaarts gedribbeld en allen beterschap gewenst, als vorens het avond-sigaartje te nuttigen.

Commerius, gedipl. schoolkater